

ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΤΕ ΚΑΘΕ ΡΥΠΑΝΣΗ (Ιούνιος 2006)

Συγγραφέας: Εφημερίδα "Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

Για τη δεινή κατάσταση του περιβάλλοντος στην Ελλάδα γράφτηκαν πολλά. Δυστυχώς θα γραφούν περισσότερα, διότι η κατάσταση χρόνο με το χρόνο χειροτερεύει. Οι διαρκείς εκκλήσεις επιστημόνων, πολιτικών, ακτιβιστών κ.λπ. δείχνουν να μην αγγίζουν τη μακαριότητά μας. Οι ανεξέλεγκτες χωματερές χάσκουν δίπλα σε κάθε οικισμό, τα σκουπίδια πλημμυρίζουν τις ακτές, οι πλαστικές σακούλες είναι ο κανόνας σε όλα τα καταστήματα, η κατανάλωση ενέργειας είναι άμετρη κ.λπ.

Για την κατάσταση αυτή ευθύνεται η Πολιτεία, αλλά δεν είναι άμοιροι ευθυνών και οι πολίτες της. Παρά την οικολογική ευαισθησία που διατρανώνουμε με κάθε ευκαιρία και κάθε δημοσκόπηση, εμείς οι Έλληνες πολίτες πετάμε άκριτα τα σκουπίδια στους δρόμους, αντί να τα ανακυκλώνουμε, χρησιμοποιούμε τους κατεστραμμένους καταλύτες αντί να τους αλλάζουμε και τα τοπικά συμφέροντα αντιστέκονται στη δημιουργία Χώρων Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων ή αιολικών πάρκων. Έτσι η Ελλάδα είναι πρωταθλήτρια στα λόγια και τελευταία στην ανακύκλωση, πρώτη σε οικολογικές ευαισθησίες και έσχατη στην παραγωγή ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Οι τριακόσιες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το περιβάλλον που ενσωματώθηκαν στην εθνική μας νομοθεσία βοήθησαν, αλλά δεν αντέστρεψαν την τάση για περισσότερη ρύπανση σε όλα τα επίπεδα. Από το 1995 μέχρι το 2002 τα ελληνικά νοικοκυριά παράγαγαν 42,5% περισσότερα απόβλητα.

Γι' αυτό αποκτά ιδιαίτερη αξία η πρόταση που έκανε η εκτελεστική διευθύντρια του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος για «φορολόγηση της ρύπανσης». Η πρόταση της είναι λογική: οποιοσδήποτε ζημιώνει το περιβάλλον πρέπει να πληρώνει για την αποκατάστασή του. Είτε αυτός που ρυπαίνει είναι βιομηχανία είτε απλό νοικοκυριό. Αυτό σημαίνει από φορολόγηση της παραγωγής μη ανακυκλώσιμων υλικών έως την περιβαλλοντική φορολόγηση αυτοκινήτων μεγάλου κυβισμού και έως τη φορολόγηση των νοικοκυριών ανάλογα με την παραγωγή σκουπιδιών - η τεχνολογία υπάρχει και λειτουργεί σε κάποιες χώρες της Δύσης.

Η πρόταση της κ. Ζακλίν Μαγκκλέιντ είναι ρηξικέλευθη. Αξίζει να μελετηθεί και να βρεθούν τρόποι ώστε να εφαρμοστεί...

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 1 Ιουνίου 2006, σ. 12.